

บทที่ 3

อุปกรณ์และวิธีการทดลอง

3.1 วัตถุดิบและสารเคมี

- ลินจีพันธุ์สงฮวยชื่อในช่วงของเดือนกรกฎาคม-สิงหาคม พ.ศ. 2551 (ตลาดเมืองใหม่ อ.เมือง จ.เชียงใหม่)
- น้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ (บริษัท น้ำตาลทรายมิตรผล จำกัด)
- มอลโตเดกตริน (Maltrin M150; ค่า D.E. 10 ± 2 , บริษัท เอส ดับเบิ้ลยู เกรท จำกัด)
- ซอร์บิทอล (Sorbitol 70%, บริษัท ไทยฟู้ดแอนด์เคมีคอล จำกัด)
- เดกโตรสโมโนไฮเดรต (Dextrose monohydrate, บริษัท ฟู้ดอีคิว จำกัด)
- คาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลส (Carboxy methyl cellulose, บริษัท ไทยฟู้ดแอนด์เคมีคอล จำกัด)
- กลีเซอรอลโมโนสเตียเรต (Glycerol monostearate, บริษัท ไทยฟู้ดแอนด์เคมีคอล จำกัด)
- ถุงลามิเนทฟอยล์ ขนาด 6 x 9 (บริษัท ลีดเดอร์แพค จำกัด)
- ถุงโพลีโพรพิลีน ขนาด 6 x 9 (บริษัท ลีดเดอร์แพค จำกัด)
- กรดซัลฟูริก (Sulfuric acid: Merck, Germany)
- กรดฟอร์มิก (Formic acid AR grade; Fisher Science, UK)
- กรดไฮโดรคลอริก (Hydrochloric acid; Merck, Germany)
- โพแทสเซียมโซเดียมทาร์เตรต (Potassium sodium (+) tartrate; Ajex, Australia)
- โพแทสเซียมไฮโดรเจนฟทาเลต (Potassium hydrogen phthalate; Fluka, Germany)
- เมทานอล (Methanol HPLC grade; Fisher Science, UK)
- เอทานอล (Ethanol; Chemical & Lab Supplies, Thailand)
- Peptone water (Merck, Germany)

- Plate count agar (Merck, Germany)
- Potato dextrose agar (Merck, Germany)
- กรดแอสคอร์บิก (*L*-ascorbic acid; Asia Pacific Specialty Chemicals, Australia)
- กรดทาร์ตาริก (Tartaric acid; Merck, Germany)
- กรดมาลิก (Malic acid; Merck, Germany)
- กรดซิตริก (Citric acid; Merck, Germany)
- กรดซัคซินิก (Succinic acid; Merck, Germany)
- กรดอะมิโนไลซีน (Lysine; Merck, Germany)
- กรด 3,5-ไดไนโตรซาลิซิลิก (3,5-Dinitrosalicylic acid; Fluka, China)

3.2 อุปกรณ์และเครื่องมือ

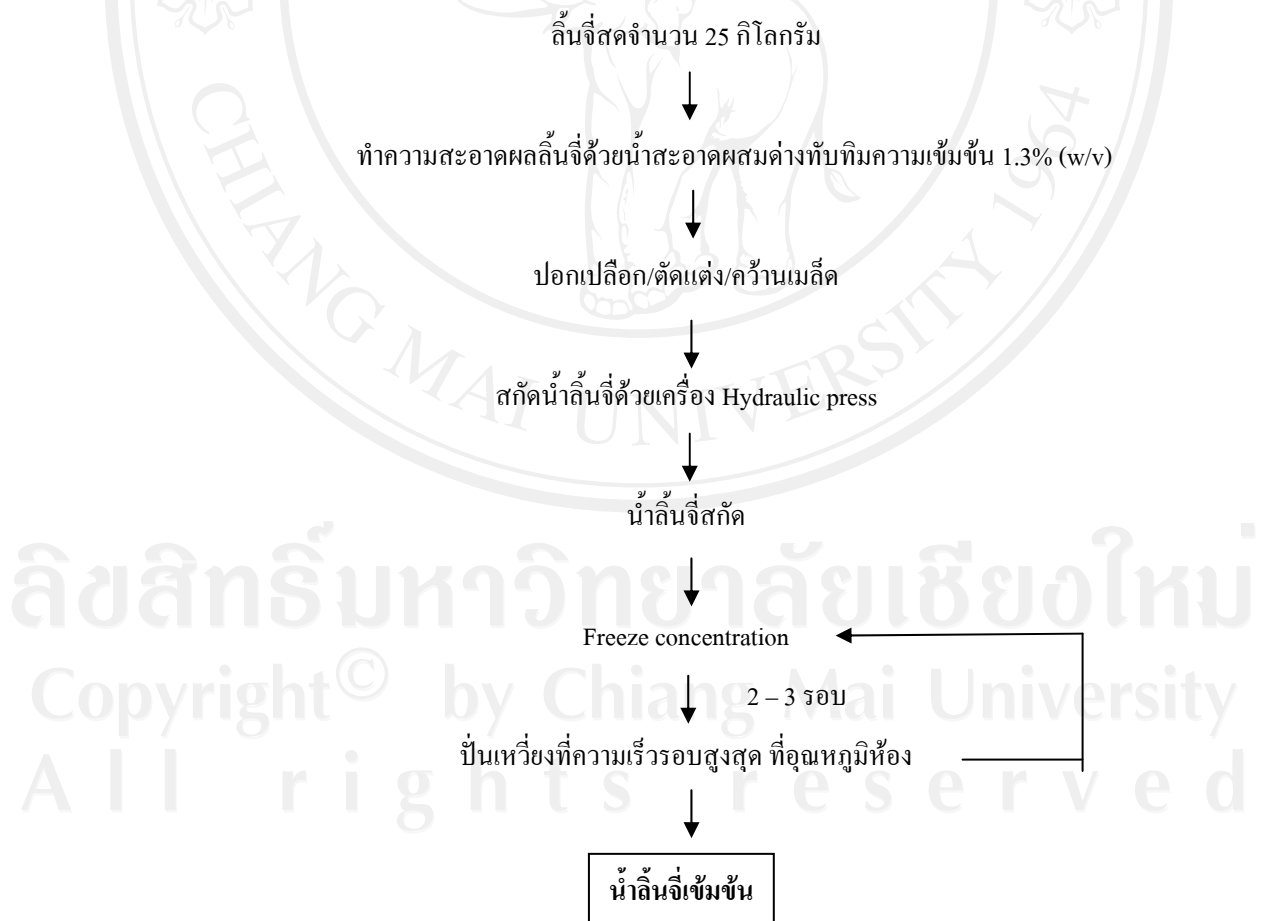
- เครื่องอบแห้งด้วยการระเหยระบบอินฟราเรดภายใต้สภาวะสุญญากาศ (Infrared Vacuum Dryer, USA)
- เครื่องปิดผนึกแบบสุญญากาศ (Vacuum Sealer: Audiovac; VM2010, USA)
- เครื่องวัดสี (Colorimeter: Minolta camera; Model CR-300, Japan)
- เครื่องวัดค่าการดูดกลืนแสง (UV-Vis Spectrophotometer; Rotina 46R, Germany)
- เครื่อง HPLC (High performance liquid chromatography; RF-10AXL, USA)
- เครื่อง HPLC (High performance liquid chromatography; S1100, USA)
- เครื่อง GC (Gas chromatography; 6890N, USA)
- เครื่องเหวี่ยงหนีศูนย์กลาง (Centrifuge: Model Rotina 46R, Germany)
- เครื่องวัดค่ากิจกรรมของน้ำ (Water Activity Meter: AquaLab; Model Series 3, USA)
- เครื่องวัดความเป็นกรด-ด่าง (Microprocessor pH meter WTW; pH 537, Germany)
- เครื่องวัดปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ทั้งหมด (Hand Refractometer; ATAGO, Japan)
- เทอร์โมมิเตอร์ชนิดอินฟราเรด (Infrared Thermometer; Oakton, Italy)
- เครื่องวัดความหนืด (Programmable Viscometer LVDV-II+, USA)

- กล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด (Scanning Electron Microscope (SEM): JEOL; JFM-5410LV, Japan)

3.3 วิธีการทดลอง

1. วิธีการผลิต และศึกษาคุณภาพของน้ำล้นจีเข้มข้น

1.1 ผลิตน้ำล้นจีเข้มข้นโดยใช้กระบวนการทำให้เข้มข้นแบบแช่เยือกแข็ง (freeze concentration) ด้วยเครื่องปั่นไอศกรีม (Ice Star: Model Turn Pro 1; Marchcool, Thailand) โดยทำให้ส่วนที่เป็นน้ำในน้ำล้นจีเกิดเป็นผลึกน้ำแข็งใช้อุณหภูมิในการแช่เยือกแข็งต่ำกว่า -10 องศาเซลเซียสและความเร็วรอบของใบพัดที่ระดับสูงสุด เป็นระยะเวลา 1-2 ชั่วโมง จากนั้นจึงทำการแยกเอาผลึกน้ำแข็งออกจากน้ำล้นจีเข้มข้นโดยการปั่นเหวี่ยง (Marchcool, Thailand) ความเร็วรอบระดับสูงสุด ที่อุณหภูมิห้อง รูป 3.1 แสดงขั้นตอนการผลิตน้ำล้นจีเข้มข้นด้วยเทคนิคแช่เยือกแข็ง

รูป 3.1 การผลิตน้ำล้นจีเข้มข้นด้วยเทคนิคแช่เยือกแข็ง

1.2 วิเคราะห์คุณภาพของน้ำล้นจี่เข้มข้น ดังนี้

1.2.1 คุณภาพทางด้านเคมี

- ค่าความเป็นกรด-ด่าง โดยใช้ pH meter ตามวิธีของ AOAC (2000)
- ปริมาณกรดทั้งหมดโดยวิธีไตเตรทตามวิธีของ AOAC (2000)
- ปริมาณน้ำตาลรีดิวซ์ และน้ำตาลทั้งหมด ตามวิธีของ AOAC (2000)
- ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ทั้งหมด (Total soluble solids, TSS) โดยใช้ Hand refractometer ตามวิธีของ AOAC (2000)
- ปริมาณกรดอินทรีย์ (กรดมาลิก กรดซิตริก และกรดซัคซินิก) โดยใช้เครื่อง HPLC ตามวิธีของ Ball (2008)
- ปริมาณกรดแอสคอร์บิก โดยใช้เครื่อง HPLC ตามวิธีของ Rodriguez-Comesana *et al.* (2002)
- ปริมาณกรดอะมิโนไลซีน โดยใช้เครื่อง HPLC ตามวิธีของ Easton (2009)
- สารให้กลิ่นรส (flavor) ด้วยเครื่อง GC ตามวิธีของ Sriseadka *et al.* (2006)

1.2.2 คุณภาพทางด้านกายภาพ

- ค่าสี ด้วยเครื่อง Minolta Camera Colorimeter
- ความหนืด ด้วยเครื่องวัดความหนืด (Brookfield) ตามวิธีของ Ahmed *et al.* (2000)

1.2.3 คุณภาพทางด้านจุลชีววิทยา

- Total plate count ตามวิธีของ AOAC (2000)
- Yeasts and moulds ตามวิธีของ AOAC (2000)
- Coliform bacteria และ *Escherichia coli* ตามวิธีของ AOAC (2000)

2. ศึกษาอัตราส่วนที่เหมาะสมของสารช่วยปรับปรุงเนื้อสัมผัส และสารเพิ่มความคงตัว

2.1 ศึกษาอัตราส่วนที่เหมาะสมของสารช่วยปรับปรุงเนื้อสัมผัส (binders) ระหว่างมอลโตเดกตริน (maltodextrin) เดกโตรส (dextrose) และซอร์บิทอล (sorbitol)

นำน้ำลิ้นจี่เข้มข้นที่ได้จากข้อ 1 มาศึกษาอัตราส่วนที่เหมาะสมของสารช่วยปรับปรุงเนื้อสัมผัสโดยวางแผนการทดลองแบบ Mixture design (ตาราง 3.1) และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม Design Expert วิเคราะห์คุณภาพด้านต่างๆ ดังนี้

- ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ทั้งหมด (Total soluble solids, TSS) โดยใช้ Hand refractometer ตามวิธีของ AOAC (2000)
- ปริมาณความชื้น ตามวิธีของ AOAC (2000)
- ค่ากิจกรรมของน้ำโดยใช้เครื่อง Water activity meter

ตาราง 3.1 แผนการทดลองแบบ Mixture design เพื่อศึกษาอัตราส่วนที่เหมาะสมของสารช่วยปรับปรุงเนื้อสัมผัส

สูตร	Maltodextrin (%)	Sorbitol (%)	Dextrose monohydrate (%)
1	1.0	0.0	0.0
2	0.0	1.0	0.0
3	0.0	0.0	1.0
4	0.5	0.5	0.0
5	0.5	0.0	0.5
6	0.0	0.5	0.5

2.2 ศึกษาปริมาณสารเพิ่มความคงตัว (stabilizers) ที่เหมาะสมต่อการเกิดโฟมของส่วนผสมก่อนทำการอบแห้งนำส่วนผสมที่เหมาะสมจากข้อ 2.1 มาเติมปริมาณสารเพิ่มความคงตัว คือ สารผสมระหว่างคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลส (carboxy methyl cellulose, CMC) และ กลีเซอรอลโมโนสเตียเรท (glycerol monostearate, GMS) อัตราส่วน 1 ต่อ 1 โดยผันแปรปริมาณของสารผสม 3 ระดับ

คือ 0.5, 1.0 และ 1.5 เปอร์เซ็นต์ ทำการวิเคราะห์ค่าเปอร์เซ็นต์โอเวอร์รัน (% overrun) ตามวิธีของ สมชาย (2548) และความหนาแน่นของโฟม (Akintoye and Oguntunde, 1991) โดยการหาค่ามวลต่อ ปริมาตร จากนั้นทำการคัดเลือกคุณภาพที่เหมาะสมเพื่อใช้ในการศึกษาต่อไป

3. กระบวนการอบแห้งด้วยรังสีอินฟราเรดภายใต้สภาวะสุญญากาศ

นำน้ำลิ้นจี่เข้มข้นที่ผสมสารช่วยปรับปรุงเนื้อสัมผัส และสารเพิ่มความคงตัวในปริมาณที่ เหมาะสมจากข้อ 2 มาระเหยน้ำด้วยเครื่องอบแห้งด้วยรังสีอินฟราเรดภายใต้สภาวะสุญญากาศตาม ขั้นตอนการผลิตในรูป 3.2 ศึกษากราฟการทำแห้ง (drying curve) ของการระเหยน้ำ โดยตรวจสอบค่า กิจกรรมของน้ำ และปริมาณความชื้น โดยใช้อุณหภูมิเริ่มต้น 50 องศาเซลเซียส โดยลดความดันจาก 900 มิลลิบาร์ไปจนถึง 50 มิลลิบาร์ เป็นเวลา 60 นาที แล้วปรับอุณหภูมิเป็น 45 องศาเซลเซียส ความ ดันคงที่ที่ 50 มิลลิบาร์ เป็นเวลา 60 นาที จากนั้นตรวจสอบคุณภาพทางด้านเคมี กายภาพ และ จุลชีววิทยาของน้ำลิ้นจี่ผงดังต่อไปนี้

- ค่าสี ด้วยเครื่อง Minolta Camera Colorimeter
- ปริมาณน้ำตาลรีดิวซ์ และน้ำตาลทั้งหมด ตามวิธีของ AOAC (2000)
- ปริมาณกรดอินทรีย์ (กรดมาลิก กรดซิตริก และกรดซัคซินิก) โดยใช้เครื่อง HPLC ตามวิธี ของ Ball (2008)
- ปริมาณกรดแอสคอร์บิก โดยใช้เครื่อง HPLC ตามวิธีของ Rodriguez-Comesana *et al.* (2002)
- ปริมาณกรดอะมิโนไลซีน โดยใช้เครื่อง HPLC ตามวิธีของ Easton (2009)
- สารให้กลิ่นรส (flavor) ด้วยเครื่อง GC-MS ตามวิธีของ Sriseadka *et al.* (2006)
- Total plate count ตามวิธีของ AOAC (2000)
- Yeasts and moulds ตามวิธีของ AOAC (2000)
- Coliform bacteria และ *Escherichia coli* ตามวิธีของ AOAC (2000)

น้ำลีนจี้เข้มข้น 30-40 เปอร์เซ็นต์

(จากการทดลองจากข้อ 1)

ผสมสารช่วยปรับปรุงเนื้อสัมผัส และสารเพิ่มความคงตัว

ในปริมาณที่เหมาะสม (คัดเลือกจากข้อ 2)

Infrared vacuum drying (ตามวิธีข้อ 3)

บดด้วยเครื่องปั่น และร่อนผ่านตะแกรง ขนาด 30-40 mesh

น้ำลีนจี้ผง

รูป 3.2 การทำแห้งน้ำลีนจี้ด้วยเทคนิค Infrared vacuum drying

4. ศึกษาความสามารถในการละลาย และโครงสร้างระดับจุลภาคของน้ำลีนจี้ผง

4.1 น้ำลีนจี้ผงที่ผลิตได้จากข้อที่ 3 มาทดสอบความสามารถในการละลายของลีนจี้ผง ในน้ำ อุณหภูมิ 4, อุณหภูมิห้อง (ประมาณ 25-27 องศาเซลเซียส) และ 100 องศาเซลเซียส ตามวิธีของ Al-Kahtani and Hassan (1990) จากนั้นทำการหาอัตราส่วนการเจือจางที่เหมาะสมระหว่างน้ำ และ ลีนจี้ผงที่ผู้บริโภคมองรับด้วยการทดสอบคุณภาพทางประสาทสัมผัสด้วยวิธี 5-point hedonic scale ใช้ผู้ทดสอบชิมจำนวน 50 คน โดยพิจารณาจากคุณลักษณะทางด้าน ลักษณะปรากฏ สี กลิ่น รสชาติ ความหวาน ความเค็ม ความข้นหนืด ความเป็นเนื้อเดียวกัน และความชอบโดยรวม ซึ่งคะแนนเท่ากับ 5 คือ ชอบมากที่สุด และคะแนนเท่ากับ 1 คือ ชอบน้อยที่สุด

4.2 ตรวจวิเคราะห์โครงสร้างระดับจุลภาค (microstructure) ของลีนจี้ผง ด้วยกล้องจุลทรรศน์ อิเล็กตรอนแบบส่องกราด (scanning electron microscope, SEM) เพื่อศึกษาโครงสร้างความพรุน และ รอยแตกของลีนจี้ผง ซึ่งมีผลต่อความสามารถในการละลายของลีนจี้ผง โดยผงลีนจี้ที่มีรอยแตกมาก จะมีพื้นที่ผิวในการสัมผัสกับน้ำมากขึ้นจะละลายน้ำได้ดี

5. ศึกษาเปลี่ยนแปลงคุณภาพของน้ำล้นจี่ผงในระหว่างการเก็บรักษา

ทำการเก็บน้ำล้นจี่ผงในถุงชนิดลามิเนทพอยล์ภายใต้สภาวะสุญญากาศ และเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้องเป็นระยะเวลา 3 เดือน โดยทำการสุ่มตัวอย่างทุกๆ 1 เดือน และทำการตรวจสอบคุณภาพทางด้านเคมี กายภาพ และจุลชีววิทยาของน้ำล้นจี่ผงตามข้อ 3

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved